„Lehahayer. Czasopismo poświęcone dziejom Ormian polskich"
instrukcja dla autorów

1.

Czasopismo „Lehahayer" przyjmuje do druku artykuły, noty, krótkie edycje źródłowe oraz recenzje (dalej zbiorczo nazywane „tekstami") dotyczące Ormian polskich, relacji między Armenią a Polską oraz diaspory ormiańskiej zwłaszcza w Europie Środkowej, Wschodniej i Południowo-Wschodniej, Iranie (Persji) i Turcji (imperium osmańskim), zarówno w zakresie historii, jak i kultury, językoznawstwa, politologii, socjologii itp.
Drukujemy teksty w językach: polskim, angielskim i rosyjskim.
Nie przyjmujemy tekstów wcześniej opublikowanych bądź złożonych do druku w innych wydawnictwach, a także tłumaczeń.
Decyzję o przyjęciu tekstu do druku podejmuje Redakcja po zapoznaniu się z opiniami recenzentów.
Teksty należy przesłać w wersji elektronicznej na adres e-mail: lehahayer@armenopolonia.pl.
Teksty należy przesłać w formacie Microsoft Word, interlinia 1; czcionka Sylfaen (tekst główny 12 pkt, przypisy 10 pkt).

2.

Opieramy się na najnowszym wydaniu *Wielkiego słownika ortograficznego PWN* oraz *Wielkiego słownika poprawnej polszczyzny PWN*.
W tekście głównym **imiona osób występujących** po raz pierwszy należy rozwinąć.
Po kropce zawsze następuje **spacja** (dotyczy to także inicjałów imion w tekście głównym, w przypisach i bibliografii, np. J. K. Kowalski).
Prosimy **nie stosować skrótów** (poza bibliograficznymi), a więc nie pisać w tekście głównym np.: ks., hr., prof., arcybp., ok., itd., np., m.in. (formy te rozwijamy), a także **nie używać** w żadnym wypadku **numerowych oznaczeń miesięcy**.
Używamy zazwyczaj **półpauzy** (–), natomiast **dywizów** (-) używamy w **zakresach stron** cytowanych publikacji (s. 6-8) oraz do **określenia przedziałów czasowych** (25-28 kwietnia; w latach 1918-1939) oraz w **złożeniach** (np. biało-czerwony).
Obce słowa w tekście (pod warunkiem że nie są odmienione wg polskiego paradygmatu) zapisujemy kursywą; nie kursywujemy obcych nazw własnych. Obce imiona i nazwiska odmieniamy (zob. zasady w *Wielkim słowniku ortograficznym PWN*).

Cytaty należy zapisywać czcionką prostą w cudzysłowie górnym i dolnym „", w przypadku **cytatu w cytacie** używamy cudzysłowu francuskiego « ». **Numer przypisu** zawsze umieszczamy po cudzysłowie, przed kropką. **Cytaty dłuższe niż cztery wiersze** wyróżniamy w formie **cytatów blokowych** (mniejszym stopniem pisma i wcięciem z lewej strony, bez cudzysłowów). **Nie stosujmy wielokropka** na początku i na końcu cytatu. W wypadku **opuszczeń** wewnątrz cytatu lub edytowanego źródła stosujemy oznaczenie: […]; w przypadku występowania trzech kropek ... w funkcji wielokropka …, prosimy o ich zamianę na wielokropek (ctrl + alt + .).

Wszelkie **wtrącenia autorskie w cytatach** i w edytowanych źródłach oznaczamy zawsze nawiasami kwadratowymi, bez dodawania inicjałów autora. Uzupełnienia w nawiasach kwadratowych zapisujemy zawsze prostym fontem, nawet jeśli występują w obrębie skursywionych fragmentów tekstu, np. tytułów.

3.

Do tekstu należy załączyć:
- abstrakt w języku polskim,
- 4-6 słów kluczowych,
- osobno ujętą bibliografię przedmiotową,
- informację o autorze,
- ewentualnie materiał ilustracyjny wraz ze spisem ilustracji, w którym należy podać źródła.

Abstrakt i słowa kluczowe trzeba podać w języku polskim, ewentualnie można dołączyć także ich wersję w językach angielskim i ormiańskim.

Bibliografię dzielimy na: źródła archiwalne, źródła drukowane, prasę (tylko odnośnie do dzienników i gazet), opracowania, netografię. W obrębie tych działów stosujemy porządek alfabetyczny (w przypadku tytułów obcojęzycznych nie uwzględniamy rodzajników, np. *A, The* – dla przykładu: tytuł *The Anatomy of Melancholy* umieszczamy pod literą A). W dziale opracowań rozpoczynamy od nazwiska autora, a dopiero po nim podajemy inicjał jego imienia. W przypadku artykułów zamieszczonych w czasopismach oraz w wydawnictwach zbiorowych należy podać zakres stron całego danego artykułu. W przypadku tekstów tłumaczonych podajemy po tytule inicjał i nazwisko tłumacza. Na końcu kolejnych pozycji bibliograficznych nie umieszczamy kropki.

Notatka o autorze powinna zawierać następujące dane: imię i nazwisko, stopień naukowy, nr ORCID, afiliację (dokładna nazwa instytucji i miasta będącego jej siedzibą), informacje o zainteresowaniach i osiągnięciach badawczych, adres e-mail.

Ilustracje, fotografie, wykresy, tabele, grafiki i mapy towarzyszące tekstom powinny być przesłane w oddzielnych plikach graficznych w formacie tiff lub JPG w rozdzielczości co najmniej 300 dpi. Materiał ikonograficzny należy opatrzyć podpisami oraz podać autora i miejsce przechowywania oryginału. Odpowiedzialność za naruszenie praw autorskich lub własnościowych do materiału ilustracyjnego ponosi autor tekstu.

4.

Przy **cytowaniu obcych nazwisk autorów i tytułów publikacji oraz miejsc wydań i nazw instytucji** (bibliotek, archiwów, muzeów) należy stosować alfabet i język oryginalny, bez transkrypcji i transliteracji. W przypadku tytułów **w alfabecie innym niż łaciński** należy podać tłumaczenie na język polski w nawiasie kwadratowym, tłumaczenia tytułów zapisujemy czcionką prostą, nie kursywą. Tłumaczenie w nawiasach kwadratowych **powtarzamy w kolejnych przypisach** (w przypadku tytułów, można stosować jego wersję skróconą).

Przy powoływaniu się na publikację wymienioną w przypisie bezpośrednio poprzedzającym stosuje się określenie: **ibidem i numer strony** (ibidem kursywimy w przypadku tekstów opracowań, zapisujemy zaś czcionką prostą w przypadku archiwaliów). Gdy przypis dotyczy tej samej strony co poprzedni, pisze się tylko: **ibidem**. Jeżeli powoływana jest publikacja wymieniona w jednym z przypisów wcześniejszych (to jest nie bezpośrednio poprzedzającym), należy **podać inicjał imienia i nazwisko cytowanego autora, pierwsze słowa tytułu oraz numer odpowiedniej strony**. Gdy w kolejnych przypisach cytowane jest dzieło tego samego autora lub autorki co w przypisie bezpośrednio poprzedzającym, to stosujemy określenia: **idem, eadem itd.** W uzasadnionych przypadkach zamiast numeru strony można używać określenia: **passim**.
W przypisach należy stosować **skróty**: b. m. = bez miejsca, b. r. = bez roku, b. p. – bez paginacji, tłum. = tłumaczył(a), red. = pod redakcją, oprac. = opracował(a), wyd. = wydał(a).
W przypisach **tytuły dzieł drukowanych** zapisujemy kursywą, tytuły źródeł archiwalnych czcionką prostą, **tytuły czasopism** czcionką prostą w cudzysłowie („”). Nie podajemy w przypisach nazw wydawnictw (poza przypadkami uzasadnionymi merytorycznie oraz recenzjami). Prosimy zwrócić uwagę, by przecinki występujące po tytułach zapisanych kursywą nie były skursywione.
Roczniki i numery czasopism zapisujemy cyframi arabskimi. Uwaga – nie stosujemy skrótów typu: R. (rocznik), T. (tom), z. (zeszyt), nr (numer).

Jeśli przypis dotyczy wydania obcojęzycznego, to nazwisko autora, tytuł i miejsce wydania należy podać w brzmieniu oryginalnym, natomiast pozostałe elementy opisu w języku polskim (w:, red., s.). Nie należy stosować określeń typu: Ed., hrsg., vol., Band itp. W przypadku tytułów anglojęzycznych podtytuł zapisujemy po dwukropku, nie po kropce (np. E. Tryjarski, *Armeno-Kipchak Studies: Collected Papers*, red. M. Mejor, A. Bareja-Starzyńska, Warszawa 2017).

Daty **dostępu stron internetowych** podajemy tylko w przypisach, w bibliografii już nie.

5.

Konstrukcja przypisów:
Źródła archiwalne: nazwa archiwum, dwukropek, nazwa zespołu (o ile występuje), sygnatura, karta (nie stosujemy oznaczenia: r., jedynie: v.) lub strona, nazwa dokumentu, miejsce wystawienia, data (o ile występuje). Jeśli wymienione archiwum występuje więcej niż raz, przy pierwszym wystąpieniu zapisujemy w nawiasie okrągłym skrót nazwy, np.:

> Archiwum Akt Nowych (dalej: AAN): zespół 14, sygn. 441, s. 266, Urząd Wojewódzki we Lwowie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Warszawie, Lwów, 17 maja 1924.

Książki: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł książki, numer tomu (jeśli jest), miejsce i rok wydania, strony, np.:

> C. Lechicki, *Kościół ormiański w Polsce (Zarys historyczny)*, Lwów 1928, s. 20-28.

Artykuły w czasopismach: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł artykułu, tytuł czasopisma, rocznik/tom, rok wydania, nr lub zeszyt danego rocznika, strony, np.:

C. Mutafian, *Ormiańska diaspora od starożytności do nowoczesności*, „Lehahayer", 5, 2018, s. 7-8.
K. Krzysztofowicz, *Ormiańskie specjały*, „Biuletyn Ormiańskiego Towarzystwa Kulturalnego", 4, 1995, s. 38-40.

Artykuły w pracach zbiorowych: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł artykułu, w: tytuł pracy zbiorowej, numer tomu (jeśli jest), inicjały imion i nazwiska redaktorów, miejsce i rok wydania, strony, np.:

A. Pisowicz, *Język ormiański – rola i znaczenie dla Ormian w Polsce*, w: *Ormianie*, red. B. Machul-Telus, Warszawa 2014, s. 171-176.

Netografia: nazwa strony albo tytuł tekstu, [on-line:] adres strony internetowej i data dostępu, np.:

Fundacja Kultury i Dziedzictwa Ormian Polskich, [on-line:] http://dziedzictwo.ormianie.pl/ (dostęp: 3 stycznia 2018).